

- Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.

BAŞKALARINI YARGILAMAM (3)

YARGILAMA HAKKI RAB'BE AİTTİR!

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım

Babam Ve Oğlum filminden bir sahne izleyeceksiniz.

<http://www.youtube.com/watch?v=q1PhHjvtO4>
(<http://www.youtube.com/watch?v=q1PhHjvtO4>)

Sahnede baba ve oğul arasında bir konuşma geçer. Oğul uzun bir süre önce düşüncelerini kabul etmeyen baba yüzünden evi terk etmiştir. Baba da onun gidişine hiç ses çıkarmadan izin vermiştir. Seneler sonra bir araya geldiklerinde birbirlerini suçlarlar.

İzlediğimiz bu sahneyi düşünerek aşağıdaki soruları yanıtlayalım:

Sizce bu ilişkiyi bozan yargı neydi? Toplumumuzda bu şekilde yargılar hakkında ne düşünüyorsunuz?

İnsanlar birbirlerini hangi hakla yargıladıklarını düşünüyorlar?

İlk dersimizden de öğrendiğimiz gibi, başkalarını yargılamak yaygın bir davranıştır. Fakat Yakup şöyle sesleniyor:

“Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O’dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?” (Yak.4:12)

adem Kutsal Kitap böyle diyor, neden başkalarını bu kadar rahat yargıyorsunuz?

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) veya kamu malı.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab’bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O’na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18

İKİ BEKAR BAYAN!

Aşağıdaki makaleyi yüksek sesle okuyalım. Makalenin yazarı kendi yaşadığı bir olayı paylaşmıştır. Sonrasında soruları cevaplamaya çalışalım.

Boğaziçi Üniversitesi'nde okurken iki arkadaş, Elif ve ben, Beşiktaş'ta ortaklaşa ev tutmuştuk.

Para kısıtlı olduğundan, ben yere yatak atmış, Beşiktaş pazarına yakın sokaklardan birinde bulduğum, kıymet bilmez birinin sokağa bıraktığı güzelim antika ahşap dolabı da yüklenip elbise dolabı yapmıştım.

Dolabın bir tarafı kristal aynaydı ve çok güzeldi. Taşınmalar sırasında parçalandı gitti. Aklıma geldikçe hâlâ üzülürüm.

Neyse...

Bizim apartmanda hep aileler oturuyor diye ailelerimiz pek sevinmişti. Hani iki genç öğrenciyiz, başımız sıkışsa ana-baba olan komşularımız imdadımıza nasıl olsa yetişirdi.

O sene üniversite benim için çok zor başlamıştı. Çalışmak durumundaydım. Babam küt diye gitmişti. Annem tek maaşla iki çocuk okutuyordu. Kendimi anneme karşı, kardeşime karşı, yedi sülaleme karşı sürekli para akıtılan insan abidesi gibi görüp berbat hissediyordum. İstanbul'a gelmiş olmaktan, Boğaziçi'nde okuyor olmaktan bile utanıyordum. Çalmadığım kapı kalmadı okulla beraber yürütebileceğim part-time iş bulmak için...

En sonunda Kanal 6'dan (rahmetli) Turan Yavuz beni, Türkiye'nin ilk canlı gece haber programı olan Haberaktif'in yapımında çalışmam için stajyer olarak aldı.

.....

UYGULAMA

Bu hafta kendi hayatımıza bakalım. Bir başkasını haksız yere yargılamış olabiliriz. Eğer bu yargı sonucunda o kişiye bir ceza verdiğimizizi düşünüyorsak bu ceza konusunda düşünelim; örneğin, o kişiyle hiç görüşmemek, beraber hizmet etmemek, iş vermemek vs.

Bu kendimizce verdiğimiz cezaları kaldırmak için nasıl adımlar atacağımızı düşünelim.

Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

SEN KİM OLUYORSUN?

Yakup okuyucularını şöyle azarlar: *“Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa’yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa’yı yargılasan, Yasa’nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O’dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?”* (Yak.4:11-12).

Başkalarını yargılama konusunu ele alan Matta 7. bölüm 1-5. ayetlerini çoğu kez “hiçbir şeyi yargılamayın” anlayışıyla değerlendirebiliyoruz. Oysa bu sözler, başkalarının günahlarına karşı yüzümüzü çevirmek anlamına gelmemektedir. Kutsal Yasa, *“Komşunu günah işlerse onu uyaracaksın”* derken aynı zamanda, *“Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim”* de diyor (Lev.19:17-18; Çık 20:16). Bir imanlı diğer imanlıyı “ciddi, süregelen günahlar” konusunda uyarabilir. Yanlış öğretiyenler, zina, hırsızlık yapanlar gibi günahlar kilise disiplini çerçevesinde yargılanmalıdır.

Öyleyse, başkalarını yargılamadan evvel kendimize şu üç soruyu sormamız yararlı olur: 1) Bu düşüncemin kardeşime yararı ne? 2) Bana yararı ne? 3) Bu tutumum Tanrı’yı yüceltiyor mu? Bunlardan en az birinin bile cevabı olumsuzsa, düşüncelerimi yeniden gözden geçirmem ve bunlardan tövbe etmem gerekir.

Başkalarıyla ilgili değerlendirmede bulunurken, Tanrı’nın gerçek yargıç ve her şeye hakim olan olduğunu da aklımızdan çıkarmamalıyız; aksi takdirde, kendimizi “yasa koyucu olan”ın yerine koyup haddimizi aşmış oluruz. Bir gün hepimiz Tanrı’nın yargı kürsüsünün önünde duracağız. O zaman haksız yere yargılayarak ne kadar haddimizi aşmış olduğumuzu anlayacağız. Biz kim oluyoruz ki yüce Tanrı’yla kendimizi bir tutarak bir başka kardeşi yargılamaya kalkıyoruz?

Petrus, 1. mektubunda bizi şöyle uyarıyor: *“Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiye bölünlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın”* (1Pe.2:1). Özgürlük yasası, sevgiyi buyurur; Tanrı buyruğuna da tam bir itaat beklemektedir. Kardeşimizi yargılamak, bu buyruğu bilerek çiğnemek ve Tanrı’ya saygısızlıktır.

Yargımız, yargıladığımız kişiye yapıştırdığımız etikettir de aslında. O kişiye ait düşüncelerimize göre etiketler yazıp onlara yapıştırıyoruz; konuşkan, cimri, tembel, düşüncesiz gibi. Bu yargıyla yetinmeyip bir de kendimizce bu kardeşimize ceza da verebiliyoruz; küsmek, hizmette birlikte çalışmamak, uzak durmak bunlardan birkaçıdır. Küslükler, ayrılıklar, ceza vermeye kalkmak gibi tutumlar topluluğumuzun birliğine ve düzenine de zarar verebilir.

ETİKETLERLE YAŞAMAK

Birlikte bir uygulama yapalım. Yargılama konusunda birbirimizi etiketleme tutumunu canlı bir şekilde yaşayabilmek ve öğrenebilmek için lütfen aşağıdakileri uygulayalım.

1) Gruptaki herkes birer etiket alsın. Bu etiketlere “cimri, uyumsuz, tembel” gibi olumsuz sıfatlar yazalım. Yazdığımız bu etiketleri kendi üstümüze yapıştıralım. Üstümüze yapıştırdığımız etikette yazan sıfatla biri olarak tanınmak size ne hissettiriyor aramızda konuşalım.

2) Mümkünse eşleşelim veya herkes sağ tarafındaki kişinin etiketinde yazan sıfatla bakarak, o kişi hakkında bir yargı uydursun ve bu yargıyla ilgili bir hikâye oluşturun.

- Örneğin “cimri” yazan etketin sahibiyle ilgili; “Sen ne zaman bir kafeye gitsek hesabı bize ödetiyorsun” “İhtiyaç içinde olan bir kardeş için senden yardım etmeni rica etmiştik ama sen reddettin”, gibi. Yargıladığımız bu kişiye kendimizce nasıl “cezalar” (daha önce de bahsettiğimiz, küsmek, hizmet etmemek, uzak durmak vs.) verebiliriz?

Düşünüp aramızda konuşalım.

İLK TAŞI BEN ATARIM!

Yuhanna 8:1-11 ayetlerini yüksek sesle okuyalım. Bu ayetler günahı mazur göstermez, ancak yargılarken herkesin kendine düşen sorumluluğu üstlenmesi konusunda bize bir ders verir.

Ayetlerin ışığında aşağıdaki soruları birlikte cevaplandıralım:

Taş atmaya yeltenenleri İsa Mesih nasıl bir vicdan muhasebesi yapmalarına yönlendirdi?

Bu insanların tepkisini nasıl yorumlarsınız?

Taşı atamayan insanların tepkisini nasıl yorumluyorsunuz?

Haberaktif geceyarısına doğru canlı yayınlandığından, canlı bağlantılar ve saire derken program sabaha karşı 1 gibi ancak bitiyordu. Sonra da bir özeleştiril toplantısı yapıp ertesi günü filan tartışıyorduk, saat oluyordu sabahın 2'si, hatta dalarsak 3'ü...

Kanalda o saatte hangi araba boşsa bizleri alıyor, güzergâhımıza göre hepimizi tek tek evlerimize bırakıyordu. Arabada 3 kadın olduğumuz da oluyordu, bir kadın 2 erkek olduğumuz da. Araba da her gün farklıydı tabi; bir Doğan, bir Corolla, bir bilmem ne...

Bir akşam evdeyiz, elektrikler kesildi. Ocağımız benim tüp korkumdan dolayı elektrikli, ikimiz de sigara içmeyen tipler olduğumuzdan, eve ne kibrit ne de çakmak almak aklımıza gelmiş. Elimizde mumlarla sap gibi kaldık karanlıkta. Ben de doğal olarak gittim, karşı komşumuzun kapısını çaldım.

İçeride ses var; ama kapıyı açan yok. Bir de seslenerek tıklattım kapıyı: "Teyzecim karanlıkta kaldık, bize kibrit lazım oldu da..." diye. Şöyle bir cevap geldi bilmem kim Teyzem'in kocası bilmem kim Amcam'dan: "... malum kadınlara verecek kibrit yok bizde!" (Bunca yıl sonra şu satırları yazarken bile ellerim titredi hale bak.)

Gecenin bir vakti, içinde her seferinde farklı adamların olduğu, farklı arabalarla bırakılan bekar ve öğrenci bir kadın olan ben, onlara göre demek ki ancak ve ancak ... malum kadınlardan olabilirmişim! Konu komşu hakkımdaki kesin kararını çoktaaan verip hesabımı da kesmişmiş.

O yüzden, bizim insanları taşlamamız, etiketlememiz için ne kasete gerek var, ne de görüntüye. Biz dünden hazırız birbirimizi etiketlemeye.

(<http://www.hurriyet.com.tr/magazin/yazarlar/14743513.asp>)

Aşağıdaki soruları bu makaleyi düşünerek birlikte cevaplandıralım.

Biz etrafımızdakiler tarafından hangi konularda (inancımız, yaşam tarzımız gibi) yargılandık? Haksız yere yargılandığımızda neler hissettiniz?

Komşuların yaptığına benzer olarak, kendinizi hem yargılayan hem de cezasını veren konumunda gördüğünüz durumları düşünün. Neden böyle davrandığınızı aramızda konuşalım.